

Omar Diatta: “La independència està en mans de la ciutadania”

written by Mercè Feliu | 29 d'octubre de 2017

Omar Diatta (1978, Diembering, Casamance). Nascut independentista, ha treballat també per a la independència de Catalunya. És membre de l'entitat Internacional Casamancesa per la Llibertat (ICL) i col·labora amb la sectorial d'immigració de l'Assemblea (ANC) i Òmnium Cultural.

El fet de néixer en un territori ocupat t'ha portat a ser un membre actiu en l'independentisme català?

Clar, vaig néixer independentista, i quan vaig arribar a Catalunya vaig veure que també tenia el mateix desig d'independència que Casamance i em vaig sentir identificat i vaig tirar endavant.

Què en penses del posicionament de Botswana en contra del procés independentista català?

És trist que un president d'un país africà, que ha estat colonitzat per Europa, avui en dia estigui en contra de la democràcia i del dret a decidir d'altres pobles. Això evidencia que a Àfrica encara estem sota el control d'Europa, de fet són pocs els països africans que estan governats per africans, perquè tots els presidents tenen nacionalitat europea, a excepció de Mandela, Thomas Sankara –de Burkina Faso–, i Gaddafi, que pensaven en Àfrica, i per això a Sankara el van assassinar.

Aquest passat dimecres 25 hi va haver un acte sobre els moviments independentistes a l'Àfrica organitzat pel Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Com deia el títol de la conferència, en aquest acte es va parlar dels processos independentistes d'alguns països

d'Àfrica. Jo bàsicament hi vaig parlar del cas de Casamance, que és un territori ocupat pel Senegal, i de la història del moviment de Casamance, des del 47 fins ara.

Quina és la història recent de Casamance?

El Casamance va ser un territori colonitzat primer per Portugal i després Portugal va passar el control d'aquest territori a França. Als anys 60, quan els africans es van començar a organitzar per demanar la independència del territori de Casamance, els polítics senegalesos van demanar als polítics casamancesos de treballar conjuntament, sota la promesa que passats vint anys donarien la independència a Casamance. Passats aquests 20 anys, l'expresident senegalès, Leopold Senghor, el poeta, no va dir res i quan els diputats casamancesos van demanar la independència, aleshores, amb la complicitat de França van assassinar tots els polítics casamancesos.

Després d'aquesta traïció, els intel·lectuals casamancesos es van organitzar, i el 26 de desembre el 1982, més de 100.000 persones es van manifestar, nens, joves, dones, van treure la bandera del Senegal i van posar una bandera blanca, símbol de pau, i els militars senegalesos van disparar i van matar a centenars de persones. El 1983 es va realitzar una altra manifestació, amb més de 120.000 persones i de nou van matar i arrestar a moltes persones. Arran d'això el MDC (el Moviment de les Forces Democràtiques de la Casamance) es redefineix com independentista i inicia la lluita armada.

I en quina situació es troba avui en dia Casamance?

D'entrada vull dir que la situació en la qual es troba Casamance és molt diferent a l'autodeterminació de Catalunya. Teòricament el Senegal és un país independent, però està encara sota el control de França. França és qui ho decideix tot, la moneda, el franc CFA, una moneda que ofega l'economia africana. Actualment hi ha un moviment panafricanista que està treballant contra aquesta colonització encoberta.

A Casamance hi viuen 3,5 milions d'habitants, quan el Senegal va veure que Casamance estava en ple procés d'independència, el van dividir en dos, Tambacounda i Casamance, per això ara la gent de Tamba no es considera de Cassamance. A la vegada van subdividir Cassamance en tres regions més: Ziguinchoe, Kolda i Seidhion. És a dir, ens van dividir per fer-nos més dèbils. Actualment, hi ha el que es considera una calma tensa.

Què en penses del procés d'independència de Catalunya?

La independència ja la tenim en aquí, i és irreversible, no es pot aturar, perquè la població està determinada. El govern espanyol creia que la població no resistiria el dia 1, però la jugada els va sortir malament, perquè malgrat la repressió, l'agressió, la població va sortir més al carrer que mai. La independència està en mans de la ciutadania, que se n'adona que s'està acabant l'època de la política clàssica. Ara estem en una època de política participativa on la societat civil i tot el poble està implicat perquè volen una política més justa, més participativa.

Molts immigrants no van votar el dia 1 d'octubre.

És molt trist que no poguessin votar, que no poguessin participar d'aquest procés, són ciutadans que fa molts anys que viuen en aquí i no poden ni votar a les eleccions locals, i per mi no és just i s'ha de dir clarament. Però també veig que els catalans d'origen estranger no estan implicats cent per cent en el procés, i això també és trist, potser per desinterès... Però quan un país et reclama, cal que defensis l'interès d'aquest país perquè si aquest país no hagués lluitat, no estaríem on estem ara. Per tant crec que els catalans d'origen estranger s'haurien de sumar de forma més activa al procés d'independència.

Crec en el procés constituent per tal d'implicar a aquesta part de la població

Com preteneu implicar-vos en el procés constituent?

El procés constituent vol dir des de baix fins a dalt, vol dir

que no s'ha de limitar a les entitats clàssiques, s'ha de parlar també amb els catalans d'origen estranger, tota la població catalana hauria de participar.

Si parlem de la llei d'estrangeria, aquesta llei és absurda, totes les persones que viuen a Catalunya seran catalans i catalanes des del minut zero, ara bé, quina llei s'ha de fer per les persones que vindran demà? Això s'ha de parlar, com s'ha de fer? Això és amb la participació de tots els catalans, donar idees, fer propostes, per tal que la comissió encarregada pugui fer una proposta final consensuada amb la societat.